

UNIVERZITA KARLOVA
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložil(a) student(ka): František Procházka

Název práce: Formování zahraniční politiky Uzbekistánu vůči Spojeným státům v letech 1991–2005

Vedoucí práce (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci v rámci instituce): Slavomír Horák

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Autor si pro svou bakalářskou práci zvolil jednopřípadovou studii vztahu mezi Uzbekistánem a USA, především v době jejich vrcholných vztahů až zásadní zlom, který v tomto případě představovaly události v Andžanu v květnu 2005.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Celý text podává přehled uzbeké vnitřní i zahraniční politiky, stejně jako uzbeký i americký pohled na „druhou“ stranu. Autor mohl místy až příliš faktografickou analýzu doplnit o procesy a mechanismy formování americké zahraniční politiky vůči Uzbekistánu, respektive uzbeké politiky vůči USA. Tento aspekt by výrazně prohloubil analytickou část práce a poukázal by detailněji na neformální procesy v zahraničně-politické oblasti obou stran (a tím i možnou příčinu rozkolu po roce 2005).

Práce se potýkala i s překvapivě slabou heuristickou základnou. Výsledkem je skutečnost, že řada pasáží v textu se opírá o 3-4 klíčové publikace, které k tématu vyšly. Na obranu studenta je však nutno uvést, že literatury k tématu, zvláště při absenci znalosti ruštiny či uzbekčiny, není mnoho. Opět by bylo možné doplnit tyto úvahy analytickými články o formování zahraniční politiky Uzbekistánu či USA, opřené, ve druhém případě, o některé vzpomínky amerických činitelů na Uzbekistán. Ani v tomto případě však nelze hovořit i významné heuristické základně, americká studia se v Uzbekistánu teprve rozjíždějí, stejně jako nepočtené publikace k uzbeké zahraniční politice vůči USA ve sledovaném období; novější publikace a analýzy mají již tendenci hodnotit současné vztahy po smrti prvního prezidenta Karimova a předchozí období obvykle procházejí stručným úvodem, který by autorovi práce mnoho neřekl.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Z jazykového hlediska je práce napsána kultivovaně bez výraznějších jazykových přehmatů. Na některých místech se objevuje přítomný čas, což by v práci, jež se zabývá již fakticky historickým tématem nemělo být běžné. Odkazy na literaturu jsou někdy možná až příliš podrobné, nicméně zůstávají zcela relevantní.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Práce je klasikou case study, tj. analýzou jednoho jasně vytyčeného problému. Je samozřejmé, že by mohla být pojata do větší hloubky (ostatně některé publikace citované autorem tak činí). Na druhou stranu práce ukazuje schopnost uchazeče pracovat se zdroji, kriticky je vyhodnotit, použít je a napsat smysluplný a ucelený text, což je základním předpokladem bakalářské práce. Autor také nemusel rezignovat na zasazení celého tématu do hlubšího teoretického kontextu (což bude předpokladem v dalším studiu). Na tématu by bylo možné ukázat celou řadu teoretických přístupů k zahraniční politice, stejně jako obecně k mezinárodním vztahům.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Jakou roli při formování zahraniční politiky sehrál prezident Islom Karimov, respektive dlouholetý ministr zahraničí Abdulaziz Komilov? Do jaké míry v tomto kontextu můžeme hovořit o institucionalizované zahraniční politice (tj. řešení jsou přijímána po jistém konsenzu státních institucí, jakkoliv autoritářsky vedených, například Ministerstva zahraničních věcí, Administrace prezidenta republiky, Ústavu pro strategická studia, velvyslanectví Uzbekistánu v USA apod. Vycházejí řešení z expertních úvah a analýz všech těchto institucí)? Nebo naopak jakou roli hrála v případě formování zahraniční politiky Uzbekistánu otázka personalismu či personální

hierarchie (ad hoc rozhodování prezidenta, ministra zahraničí, ředitele Institutu pro strategická studia, velvyslance Uzbekistánu v USA apod.)? Pokud se podíváme na americký pohled, ve kterých institucích (kromě State Departmentu a Kongresu) se, formálně i neformálně, tvořila zahraniční politika USA vůči Uzbekistánu? Našel byste, vedle již zmíněného Zbigniewa Brzezinského nějaké další vlivné tvůrce americké zahraniční politiky vůči Střední Asii (mj. z akademických či analytických kruhů)?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením B (podle obhajoby)

Datum: 21.8.2024

Podpis: